

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

1) ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ (απόσπ.)
π. Γεωργίου Δορμπαράκη

2) Ο ΟΣΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ο ΣΑΒΒΑΪΤΗΣ (απόσπ.)
(Συναξαριστής Αγίου Νικοδήμου & Ορθόδοξος Συναξαριστής)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

☉ «*Ἦν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)*».

☉ *Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ,*

☉ *Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου (794), μάρτυρος Γολινδούχ.*

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ΄ ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ (ἀπόστ.)
π. Γεωργίου Δορμπαράκη

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, από το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο, απόσπασμα και αυτό από την επί του Όρους ομιλία του Κυρίου, έχει τεθεί από την Εκκλησία μας, σε σχέση και αναφορά με τους αγίους Πατέρες που εορτάζουμε σήμερα, *τῆς Δ΄ ἐν Χαλκηδόνι (451 μ.Χ.) Οικουμενικῆς Συνόδου*. Τους Πατέρες εκείνους, που ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ διατύπωσαν την ορθόδοξη πίστη περί του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ως «*διπλοῦ τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν*», και κατεδίκασαν τους αιρετικούς μονοφυσίτες. Η Εκκλησία μας επέλεξε το συγκεκριμένο ανάγνωσμα, για να τονίσει ότι και οι Πατέρες αυτοί ανήκουν σ' εκείνους που, κατά τον Κύριο, υπήρξαν και είναι φώτα του κόσμου, καθοδηγητικά για τη δοξολογία του Θεού, ενώ προφανώς στη Βασιλεία του Θεού ευρίσκονται σε περίοπτη θέση, διότι πραγμάτωσαν αυτό που υποσχέθηκε ο Κύριος: «*ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέλλας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν*».

Ὅταν μιλάμε για τη Βασιλεία του Θεού, δε μιλάμε για μία απρόσωπη κατάσταση ή για έναν τόπο, αλλά για τον Ἴδιο τον Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Εκείνος αποτελεί τη Βασιλεία του Θεού, διότι τα πάντα προσδιορίζονται και ζουν σε σχέση προσωπική μαζί Του. Ἐνταξη λοιπόν στη Βασιλεία του Θεού σημαίνει στην πραγματικότητα θετική σχέση με το Χριστό, «*πρόσωπον προς πρόσωπον*» θέα του προσώπου Του, *φωτισμό από το φως Εκείνου*. Ο χαρακτηρισμός λοιπόν «*μέλλας*» από τον Κύριο - «*μέλλας κληθήσεται*» - πρέπει να εννοηθεί ως κοντινή και άμεση σχέση με τον Ἴδιο, όπως *Κυριακή των Πατέρων της Δ΄ Οικουμενικῆς Συνόδου*

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8 - 15)

Γέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιώσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

καὶ τὸ «εὐλαχίστος» δηλώνει τὸ ἀντίθετο: ἄνθρωπος που σχετίζεται με τὸν Κύριο, ἀλλὰ ἀρνητικά, δηλαδή, μέσα σ' Αὐτόν, ἀλλὰ με ἀποστροφή τοῦ προσώπου Του γιὰ τὸν ἄνθρωπο αὐτό. Κατανοεῖ λοιπὸν κανεὶς εὐκόλα ὅτι βρισκόμαστε μπροστὰ σ' αὐτό που ονομάζουμε Παράδεισο καὶ Κόλαση. Ἡ κοντινότητα καὶ ἡ αμεσότητα δηλώνει τὸν Παράδεισο, ἡ ἀπομάκρυνση δηλώνει τὴν κόλαση.

Η θετική ἢ ἡ ἀρνητική, κοντινὴ ἢ μακρινὴ σχέση με τὸ Χριστό, ἐξαρτάται ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου στὸν κόσμος αὐτό. Ἀνάλογα με τὸ πῶς ὁ ἄνθρωπος ζεῖ ἐδῶ, ἀπολαμβάνει καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ τὴ συνέχειά του, στὴν ἄλλη λεγόμενη ζωὴ. Καὶ ὁ Κύριος εἶναι σαφής: «ὁ ποιήσας καὶ διδάξας μέγας κληθήσεται». Δηλαδή, θα ἔχει καλὴ σχέση μαζί Του, θα ζεῖ τὴν παρουσία Του ὡς παράδεισο, ἐκεῖνος που ἐπράξε πρῶτα καὶ δίδαξε *στὴ συνέχεια*. Προηγεῖται ἡ πράξη καὶ ἀκολουθεῖ ἡ διδασκαλία.

Η διδαχὴ μόνη, χωρὶς τὴν πράξη, συνιστᾶ αὐτό που ονομάζει ὁ Ἰδιος ὑποκρισία καὶ που τὸ ἔλεγε στὸς Φαρισαίους: «λέγουσι ἴαρ καὶ οὐ ποιοῦσι». Τα ἐπιπλέον λόγια τοῦ Κυρίου, που εἶναι συγκλονιστικά καὶ προκαλοῦν καὶ φόβο, εἶναι ἐκεῖνα, πάλι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ομιλία, κατὰ τὰ ὁποῖα, *μπορεῖ κάποιος νὰ κηρύσσει, καὶ μάλιστα ὀρθά, τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, νὰ κάνει καὶ θαύματα ἀκόμη στὸ ὄνομα Εκείνου, ἀλλὰ τελικῶς αὐτός νὰ εἶναι ξένος καὶ ἀγνωστος γιὰ τὸν Κύριο, καὶ μάλιστα ἐργάτης τῆς ἀνομίας* (Ματθ. ζ' 22 - 23).

Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Παιδί μου Τίτε, αυτά τα λόγια είναι αξιόπιστα και θέλω να τα βεβαιώσεις με την προσωπική σου μαρτυρία, ώστε όσοι έχουν πιστέψει στον Θεό, να φροντίζουν να πρωτοστατούν σε καλά έργα. Αυτά είναι τα καλά και τα χρήσιμα στους ανθρώπους. Από το άλλο μέρος, να αποφεύγεις τις ανόητες αναζητήσεις σε γενεαλογικούς καταλόγους, τις φιλονικίες και τις διαμάχες γύρω από τις διατάξεις του ιουδαϊκού νόμου, γιατί όλα αυτά είναι ανώφελα και μάταια. Τον άνθρωπο που ακολουθεί πλανερές διδασκαλίες συμβούλεψέ τον μια δυο φορές, κι αν δεν ακούσει άφησέ τον, με τη βεβαιότητα πως αυτός έχει πια διαστραφεί και αμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ο ίδιος τον εαυτό του. Όταν θα σου στείλω τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, έλα το συντομότερο να με συναντήσεις στη Νικόπολη, γιατί εκεί αποφάσισα να περάσω τον χειμώνα. Τον Ζηνά τον νομικό και τον Απολλώ, να τους εφοδιάσεις πλουσιοπάροχα με ό,τι χρειάζονται για το ταξίδι τους, ώστε να μην τους λείπει τίποτα. Ας μαθαίνουν και οι δικοί μας να πρωτοστατούν σε καλά έργα, για ν' αντιμετωπίζουν τις επείγουσες υλικές ανάγκες, ώστε η ζωή τους να μην είναι άκαρπη. Σε χαιρετούν όλοι όσοι είναι μαζί μου. Χαιρέτησε τους πιστούς που μας αγαπούν. Η χάρη να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν. (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

Τι σημαίνει λοιπόν πράξη, που αυτή και μόνη μπορεί να οδηγεί και στην ορθή διδασκαλία; Μα τίποτε περισσότερο από την τήρηση του θελήματος του Θεού, δηλ. την τήρηση των αγίων Του εντολών. Σ' αυτήν την πράξη διαπιστώνει εμπειρικά ο πιστός ότι γεύεται ολόκληρη την παρουσία και γίνεται κατοικητήριο του Θεού. Ο πιστός ζώντας το Θεό στην ύπαρξή του βλέπει και **τῆ δύναμῃ Του λό-
λου Του, ο οποίος λείπυρῆί με «σαρκωμένο» Ἰῶσω ὅτις καρδίεσ Των ανθρώπων.**

Οτην κατάσταση αυτή **τῆσ πράξῆσ** και **τῆσ διδασκαλίασ** μπορεί να φτάσει μόνον αυτός που έχει τη χάρη του Θεού, δηλ. που έχει ενταχθεί στο σώμα του Χριστού, την Εκκλησία, και τροφοδοτείται αδιάκοπα από τα μυστήριά της, και μάλιστα της Θ. Ευχαριστίας. Μόνο με το Χριστό μπορεί να ζήσει κανείς το Χριστό. Οι ἄλποι Πατέρες **τῆσ Δ' Οικουμενικῆσ Συνόδου** έρχονται σήμερα και μας υπενθυμίζουν: **Εἴμασθε καλεσμένοι ἴα να εἴμασθε πολῖτεσ τῆσ Βασιλείασ Του θεοῦ, ἡδῆ ἀπό τῆ ζωῆσ αὐτῆσ, δηλ. να εἴμασθε συνδεδεμένοι με τὸ Χριστὸ, που σημαίνει να παραμένουμε στην Εκκλησία εν υπακοή προς τη διδασκαλία και την πνευματική της ζωή. Η χαρά των αγίων μας είναι να ακουστεί και για εμάσ η φωνή του Θεοῦ ὅτ εἴμασθε μεῶλοι, κάτι που συνιστά και τῆ δῖ κῆ Του ἐπιθυμία.**
**π. Γ. Δορμπαράκη, απόσπ. από την ομιλία στην Κυριακή των Πατέρων της Δ' Οικ. Συνόδου, Ακολουθείν
Κυριακή των Πατέρων της Δ' Οικουμενικῆσ Συνόδου**

Ο ΟΣΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ο ΣΑΒΒΑΪΤΗΣ (απόσπ.)

Λνεψιός του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού ο Στέφανος, γεννήθηκε στη Δαμασκό το **725 μ.Χ.** Τον πατέρα του τον έλεγαν Θεόδωρο Μανσούρ και ήταν αδελφός του αγίου Ιωάννη.

Σε ηλικία 10 ετών, ο Στέφανος εισήχθη από το θείο του στη Λαύρα του Αγίου Σάββα, όπου για 15 χρόνια εκπαιδεύτηκε στη μοναχική ζωή. Μετά το θάνατο του θείου του, αποσύρθηκε στην έρημο και εντρυφούσε ακόμα περισσότερο στη μελέτη του λόγου του Θεού. *Εκεί ασχολήθηκε και με την ποίηση, δίνοντας διακρίθηκε και αναδείχθηκε ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές της Εκκλησίας μας.*

Αγαπούσε τους αγώνες για την ορθόδοξη αλήθεια, και πρόθυμα μετείχε στον πόλεμο κατά των αιρέσεων.

Έλαβε από το Θεό και χάρη παραδόξων θαυμάτων. Ιάτρευσε κόρη δαιμονισμένη δια της προσευχής του. Ευρισκόμενος πάντοτε στην έρημο, παραδόξως ημέρωνε τα άγρια ζώα. Και στα πλησιάζοντα προς αυτόν ζαρκάδια, έδιδε τροφή με τα χέρια του. Μία φορά, επειδή δίψασε ο μαθητής του, κτύπησε ο Όσιος τη γη με τη ράβδο του, και έβγαλε νερό. Και άλλα σημεία εποίησε και θαύματα.

Τέλος ο ερημοπολίτης Στέφανος ο Σαββαΐτης, βάσταξε και τα βάρη του επισκόπου, μετά από επίμονες παρακλήσεις.

Αφού διέλαμψε παντού ως ήλιος, με την άσκηση και με τα θαύματα, και παραδείγμα τένόμενος αρέτης στους μαθητές Του, το **794 μ.Χ.** (κατά άλλους το **807 μ.Χ.**) εν ειρήνη προς Κύριον εξεδήμησεν.

(Συναξαριστής Αγίου Νικοδήμου & Ορθόδοξος Συναξαριστής)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πέμπτη 17 Ιουλίου 2014, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 19 Ιουλίου 2014, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σάββατο 19 Ιουλίου 2014, 7:30μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ξεπερινός.

Κυριακή 20 Ιουλίου 2014, 7:00π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.

3) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ - ΡΑΦΤΗ επί τη μνήμη του Αγίου και Ιαματικού Παντελεήμους

Σάββατο 26 Ιουλίου 2014, 7:00μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ξεπερινός.

Κυριακή 27 Ιουλίου 2014, 7:00π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.